

چاوی شووشه

ساق چوبهک
له فارسییهوه: نه مین گهردیگلانی
(بۆکان)

چاوهکه ناماده بوو، دوکتۆر خستییه هیلوونی چاوی کورهکهوه و گوتی:
- دهی چاوت هه لینه کورم، ئیستا بیقووچینه، چاوت بقووچینه. زۆر چاکه. وهک هه وهلی لی هاتوه تهوه.
پاشان رووی کرده دایک و باوکی کوره و گوتی:
- چاوی لیکن زۆر تهواو و نه اندازهیه. موو به بهینی پیتلوویدا ناچی. کوره پینج سالان بوو. قیت لهسهه
کورسیلهیهکی نزیکی میتری دوکتۆرکه دانیشتبوو. دایک و باوکی له پالیدا راوهستابوون. باوکی له پشت سهه بهوه
بوو، رووبه رووی دوکتۆرکه. به لاچاوتیک له دهموچاوی کورهکهی دهروانی. دایکیشی له ولاترهوه راوهستابوو پشته
سههری کورهکهی دهدی و نه هاته پیشی که بیبینی «زۆر تهواو و نه اندازهیه و موو به بهینی پیتلوویدا ناچی.»
ئیستا شهو بوو، دایک و باوکی کورهی چاوشههیی له مالتی لهسهه میتریک دانیشتبوون. مندالیکی
شیره خۆرهش دهمی بهمه مکی دایکییهوه بوو. سمیلتی رهشو پانی پیاوه کهش بهسهه روومیزی نایلونیدا نووشتابوهوه
و چاوی لهسهه لایهکی دهموچاوی کوره چاوشههیه کهی گیرسابوهوه.
«عهلی گیان ئیتر چاوه جوانه کانت وهک هه وه لیان لی هاتوه تهوه. وهک چاوی ئیمه.» باوکی نهوهی گوت و ههستا
لهسهه تاقه که ئاوتیهیهکی چکۆلهی هه لگرت و بردی بۆ لای. کوره زهق زهق له ئاوتیهی دهروانی. چاوه شووشهیه کهی
بی جووله بوو. ئاوی پیداده هاته خواری. له پال ئه وهدا چاوه کهی تری که ساغ بوو، لهسهه ئاوتیه که زهق ویستا بوو.

پاشان له پر چاوی له باوکی کرد و پیکه نی. چاوی دایکی فرمیسیکی تیزابوون و تماشای نه کردن. سهری داخستبو و چاوی له روومه تی منداله بهر مه مکانه که ی بریبوو. دیسان دهنگی پیاوه که بهرز بووه وه.

«ژنه که دهنه و انیسه؟ دهنه چاوی عه لی وهک هه وه لی لی نه هاتووه ته وه؟»

ژنه که تفی لینچقی گهرووی قووت دا و سهریکی له قانده و تیشکی چراکه له پشت فرمیسیکه کانیه وه له رزییه وه و به دهنگی گر وتی:

- نه ری وهک هه وه لی لی هاتووه ته وه.

پاشان به په له منداله ساواکه ی له باوه ش کرد و بردی له گوشه ی وه تاغه که له لانکه ی ناو و خهواندی.

پیاوه که هه ستا چوه بهر په نجه ره که و چاوی له حه وشه بری. ژنه ش چوو له په نا میړده که یه وه چاوی برییه حه وشه که. حه وشه که یان سارد و سپ و تاریک و چول بوو. پیاوه که هه سستی به سیبهری گهرمی ژنه که ی کرد له دوا یه وه و به دهنگی کی گر و بوغز لی نیشوو گوتی:

- من ئیتر دلّم پروایی نانا. به ته نیا جیی مه هیله بچو بولای.

ژنه که دهنگی له رزی و چاوی که وته ریشکه و پیشکه و به گریانه وه: «من خه ربکم ده که وم به عه رزدا. نه گهر ده توانی تو بچو بولای.»

پیاوه که وهرگه پراوه و چاوی له چاوی ژنه که ی بری. روومه تی خووسابوو، تنوکی فرمیسیک له سهر سمپلی به زهنگول ویستا بوو. ژنه وتی:

- نه گهر ناوا بتبینی دلی ده توقی. فرمیسیکه کانت بسپروه.

خوشی له هیج له قولپه ی گریانی دا و سهری داخست. چاوی له سهر لاقه رووته کانی خو ی گیرسایه وه.

به هیواشی ده سستی ژنه که ی گرت و گوتی:

- مه گری. وهره بچین بولای. نه م شهو له هه موو شه وی خوشحال تره. نه تدی پیده که نی؟ چاوی خو ی سپی و چلمه که ی هه لووشی. سنگ و شانی ژنه له رزییه وه و له گه ل هه نیسکی گریانه که ی قووت دایه وه. هه ردووکیان چوون بولای کوره که و له پشت سهری ویستان و چاویان تی بری.

کوره ناوینه که ی له سهر میزه که دانا بوو. چاوه شووشه که ی له هیلوونی چاوی دهرهیتا بوو، له سهر

ناوینه که ی دانا بوو. گو ی پر له سپیایی چاوه که ی به بیلبیله مردوو که یه وه له سهر ناوینه که زهق بیوو وه. چاوه که ی دیکه شی به قیچی له سهر ناوینه که راگرتبوو، به سهر سوپرمانه وه تیی دهروانی. هیلوونی رهش و قه لپو و چیشی به خالی لچی له چاوه شووشه که هه لده قورتاند.

سهرچاوه: گزیده ی داستان کوتاه، صادق چوبک، چاپ اول ۱۳۷۹ تهران.

هاوری

دو که س باشتن له یهک که س، چونکه پاداشیکی باش بو زحمه ته که یان و ده دست دین.

هه کاتیک به کیان له پچ بکه وی، نه وی دیکه یان ده چپته بن پیلی و هه لی ده ستینیتته وه، به لام لیتقه و ماو نه و که سه یه که به ته نیا ده ستینیتته وه، چونکه هیج که سیکه ده ست ناکه وی یارمه تی بدا و هه لی بستینیتته وه.

تورات نایه تی ۹ و ۱۰ به شی چواره می کتیبی جامعیه

دو گورگی برسی و له سهرمانا که سپره بوو، کاتی بولیله به تیره شانی کیوتکدا داگه ران و گه یشتنه ده شتیک. به فریکی قورس و زالم ده شته که ی داپوشیبوو. بارووشک و باد هه گپیژی ددها و چاو هه لنه ده هات که ندوله ند و چالوچول له ژیر ته ورثی به فر و لوورده ی بادا لووس و سامالسا بوون. نه و جووته گورگه برسی و هیژلیبراره به سهر به فره که دا خو یان کیش ده کرد و لاتراسکه یان ده به ست. له برسانا لمبوزیان له به فره که هه لده چه قانده و زمانیان پیداده هیتا و به که لپه و شه ویلاکه ی له روزوک و بی هیژ به فریان ده جاوی.

جی پیتی قوول و ره شی ره وه ناسکی پیشتر له و شوینه وه تیپه ریو، ده تگوت ره شکه یه به سهر به فره که دا پرژاوه. یه سقانی سه رولاق و لاتهرافی ناژله لی له مه و بهر مردوو له به فره که وه ده رکه و تیبوون. نه و جووته گورگه نه یاننده زانی بچن بو کوئی. شه که ت بوون و به جاری هیژیان لیبرابوو.

زاری و شکی داچه قانند و پوکه شینه کهای و که لپه تیژ کهای و ددر خست و که لپی تیژ و برسی له گه رووی هاوری داماو کهای هه لچه قانند و خوتینی گهش له ده ماری مل و قورقور و چکهای هه لقولئی و به فره لووکهای سپی و ویشک، بوو به به فریکی تهر و گهش.

سەرچاوه:

کتیبی (انتری که لوطی اش مرده بود) چاپ اول، ۱۳۸۵، انتشارات نگاه- تهران.

قامچی کزهبا و بادهوه و سۆلهی سه رما و برسیه تی بو پیشه وه رایده دان. هاژوهوژی بارووشک و لوورهی زریان نه ده بر پایه وه. برسیه تی له ناخه وه سړی کردبوون و ئیسکی له شیان ده یزیراند. زللهی بادهوه و سۆله سۆلی سه رما ددانی وه شه قه شهق خستبوون و وهک میژۆکه ده له رزین. به یه که دادران و لیچک هه لده نگووتن. هه ربه کهای بو لایهک تلاسکه بیان ده به ست و ده که وتنه چالوچۆله وه. له و کپتیه و بادهوه یه دا چه واشه و سه رلیشیتواو ده ریشتن و بیابان دوایی نه ده هات.

ریشتن، ریشتن هه تا گه یشتنه لای پیره داربیه کی له ره گورپشه ده رها توو که لایه کی بیوه سه لکه بزوت و سه رما وه قرچه قرچی خستبوو و لقه وشکه له کانی وهک په نجیه ره قه ل بهره ناسمان راسابوون. به کیان لاقی له به فره که هه لچه قی و جه سته ی سړ و بی هیزی که وته له رزین و له جیتی خۆی ویشک بوو. له شی هینده قورس بوو ده تگوت به به فره که وه دووراه، نه یده توانی بیزوی و جوولیه ی لی برا. هاوړیکهای به په له و چاو برسی هات به لایه وه راوه ستا و قورسوقایم لاقی له سه ر به ردیکی ژیر به فره که دانا، جیتی خۆش کرد و چاوی له هاوړی که له لا و داماو کهای پری.

هاوړتی له هه ره که که وتوو ترس گیانی خسته له رزین و پیلتووی چاوی داکه وت، به زور پیلتووی هه لئناپه وه و هه موو هیزی خۆی له چاوه بی سۆما که یدا کوکرده وه و سه رنجی له سه ر هاوړی چاو برسی و به ته ماحه کهای گیرسایه وه. هه رچی هیزی له خۆی دا، نه ی توانی هه نگاه هه لئینیتسه وه. له ناکا و نیگای وه له رزین که وت و له ژیر ته ورژمی دری چاوی برسی هاوړیکهای تاقه تی نه هینا، پیلتووی چاوی داکه وت و لاقی بی هیزی نوشتایه وه و به لادا هات.

نه وهی به پتیه بوو، چاوه برسی و پرته ماحه کهای له و سیمایه بری که سه رده میتک هیلانه ی گه رمی نیگا بوو. ئیستا ئیتر نه و چاو و روخساره له سه ر عه رزی سړ و گه رداله به فر پیلتووی به قورسی داکه وتبوو. هاوړتی به خوتین تینوو، تینی هیواپه ک ده ناخی گه را و لوورده به کی برسی و له رزۆکی له که لئنی که لپه و ددانیه وه دایه ده ری. گورگی به لادا هاتوو، هه ولئی دا هه سستیه وه. تووکه قرژه کهای له ژیر باپووسکه ی به فره لووکهای که رویشکه ی کرد و جه سته ی زیاتر له به فره که رۆچوو. ده می داچه قی و